Lieta Nr.C28393011
SKC – 470/2016

SPRIEDUMS

Rīgā 2016.gada 22.decembrī

Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departaments šādā sastāvā:

tiesnese referente M.Zāģere

tiesnesis N.Salenieks

tiesnese A.Vītola

izskatīja rakstveida procesā civillietu sakarā ar prasītājas AS „Norvik Banka" kasācijas sūdzību par Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2014.gada 7.aprīļa spriedumu AS „Norvik Banka" prasībā pret /pers. B/, /pers. C/, /pers. D/ un /pers. E/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] Starp AS „Norvik Banka" (turpmāk - Banka) un /pers. B/ 2007.gada 27.jūlijā noslēgts aizdevuma līgums, ar kuru /pers. B/ piešķirts aizdevums 27 000 EUR automašīnas /TL marka/ FX 35, 2004.gada izlaiduma, iegādes refinansēšanai. Kredīta atmaksas termiņš – 2013.gada 27.jūlijs.

Tajā pašā dienā puses noslēgušas komercķīlas līgumu, ar kuru /pers. B/ ieķīlājis minēto automašīnu Bankai.

No aizdevuma līguma izrietošo saistību nodrošināšanai /pers. C/ un /pers. D/ – 2007.gada 27.jūlijā, bet /pers. E/ – 2007.gada 7.augustā parakstījuši galvojumu, ar kuru uzņēmušies saistības atbildēt Bankai kā pats parādnieks ar visu savu īpašumu un naudas līdzekļiem par zaudējumiem, kuri var rasties sakarā ar /pers. B/ līgumsaistību neizpildi, vienodamies, ka kreditors ir tiesīgs vērst piedziņu pret galvinieku uzreiz, nevēršoties pie paša parādnieka.

Starp Banku un /pers. B/ 2009.gada 20.novembrī noslēgts papildnolīgums pie 2007.gada 27.jūlija aizdevuma līguma, kurā noteikts, ka uz 2009.gada 20.novembri faktiski saņemtā un aizdevējam neatmaksātā kredīta summa ir 19 203,78 EUR, kredīta atmaksas termiņš – 2014.gada 27.jūlijs.

[2] Banka 2011.gada 26.augustā cēlusi tiesā prasību pret /pers. B/, /pers. C/, /pers. D/ un /pers. E/ par parāda piedziņu, kurā lūgusi piedzīt solidāri no /pers. B/, /pers. C/, /pers. D/ un /pers. E/ Bankas labā Ls 27 020,35, ko veido neatmaksātā aizdevuma pamatsumma 13 068,10 Ls, procenti par aizdevuma izmantošanu 884,15 Ls un līgumsods 13 068,10 Ls, kā arī piedzīt solidāri no atbildētājiem visus tiesāšanās izdevumus.

Prasības pieteikumā norādīts tālāk minētais pamatojums.

[2.1] Tā kā /pers. B/ nepildīja uzņemtās saistības, Banka 2010.gada 9.jūlijā nosūtīja viņam brīdinājumu, ar kuru informēja, ka, pamatojoties uz aizdevuma līguma 2.3.2.punktu, pirms termiņa - no 2010.gada 19.jūlija – vienpusēji izbeidz aizdevuma līgumu un /pers. B/ līdz minētajam datumam ir jāatmaksā Bankai visa piešķirtā kredīta summa, aprēķinātie procenti un līgumsods.

Gadījumā, ja /pers. B/ nepilda savas no aizdevuma līguma izrietošās saistības, kā arī tad, ja aizdevuma līgums tiek izbeigts pirms termiņa, attiecīgi /pers. C/, /pers. D/ un /pers. E/, apņemās 3 dienu laikā atmaksāt Bankai aizdevuma summu, procentus, līgumsodu, komisijas maksu un visus tiesāšanās izdevumus.

Banka 2010.gada 23.septembrī nosūtīja /pers. C/, /pers. D/ un /pers. E/ brīdinājumu, kurā viņi informēti, ka aizdevuma līgums no 2010.gada 19.jūlija ir izbeigts, vienlaikus pieprasot līdz 2010.gada 1.oktobrim samaksāt tai visu no aizdevuma līguma izrietošo parāda summu.

Līdz prasības celšanas tiesā brīdim atbildētāji savas saistības nav nokārtojuši.

[2.2] Bankai liegta iespēja izlietot komercķīlas tiesības un pārdot transportlīdzekli, jo /pers. B/ nav sasniedzams un transportlīdzekļa atrašanās vieta nav zināma.

Prasība pamatota ar Civillikuma 1587., 1591., 1670., 1672., 1673., 1692., 1694., 1698., 1716., 1717., 1720., 1753., 1756., 1934., 1943. un 1946.pantu.

[3] Ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2013.gada 6.jūnija spriedumu prasība apmierināta daļēji, no /pers. B/, bet piedziņas neiespējamības gadījumā no /pers. C/, /pers. D/, /pers. E/, Bankas labā piedzīts parāds 14 761,44 Ls, ko veido parāda pamatsumma 13 068,10 Ls, procenti 386,53 Ls par aizdevuma lietošanu par laiku no 2010.gada 27.marta līdz 2010.gada 19.jūlijam, līgumsods 1306,81 Ls, kā arī tiesāšanās izdevumi 416,08 Ls, kopā Ls 15 177,52, bet pārējā daļā prasība noraidīta. Bankai noteiktas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no /pers. B/, bet piedziņas neiespējamības gadījumā – no /pers. C/, /pers. D/ un /pers. E/, likumiskos 6 % gadā no neatmaksātās pamatparāda summas.

Spriedums daļā par parāda piedziņu no /pers. B/ stājies likumīgā spēkā 2013.gada 27.jūnijā.

[4] Izskatījusi lietu sakarā ar atbildētāja /pers. E/ iesniegto apelācijas sūdzību par tiesas spriedumu daļā, ar kuru apmierināta viņa celtā prasība, Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija 2014.gada 7.aprīlī prasību noraidīja.

Spriedums pamatots ar šādiem argumentiem.

[4.1] Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2013.gada 6.jūnija sprieduma pamatotība izvērtējama daļā, ar kuru piedziņas neiespējamības gadījumā no /pers. B/ nospriests piedzīt no /pers. E/ Bankas labā parādu 14 761,44 Ls un tiesāšanās izdevumus 416,08 Ls, kā arī daļā, ar kuru piedziņas neiespējamības gadījumā no /pers. B/ Bankai noteiktas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no /pers. E/ likumiskos 6 % gadā no neatmaksātā pamatparāda.

[4.2] Civillikuma 1692.pants noteic, ka galvojums ir ar līgumu uzņemts pienākums atbildēt kreditoram par trešās personas parādu, neatsvabinot tomēr pēdējo no viņas parāda.

Atbilstoši Civillikuma 1695.pantam galvojumam ir nepieciešama rakstiska forma.

Civillikuma 1427.pantā noteic, ka pie tiesiska darījuma būtības pieder tā taisītāja gribas izteikums. Darījums nevar notikt bez tā dalībnieka gribas vai pretēji gribai. Gribai, lai rastos tiesiskas sekas, ir jābūt izteiktai, izrādītai, izpaustai kādā objektīvi uztveramā veidā *(Latvijas Republikas Civillikuma komentāri. Saistību tiesības (1401.-2400.p.). Autoru kolektīvs prof. K.Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā.- Rīga: Mans īpašums, 2000, 36.lp.)*.

No galvojumā, kas parakstīts 2007.gada 7.augustā, /pers. E/ izteiktā nodoma uzņemties galvinieka pienākumus, izriet, ka viņš ir galvojis par /pers. B/ līgumsaistību neizpildi saskaņā ar 2007.gada 27.jūlija aizdevuma līgumu, turklāt apliecinājis, ka minētā līguma saturs viņam ir zināms. Tādējādi no /pers. E/ var prasīt vienīgi to, ko viņš uzņēmies ar 2007.gada 7.augustā noslēgto galvojumu, proti, atbildēt par /pers. B/ līgumsaistību, kas izriet no 2007.gada 27.jūlija aizdevuma līguma, neizpildi.

Novērtējot celtās prasības aktīvo pamatu, secināms, ka /pers. E/ ir galvojis tikai par līgumsaistību neizpildi, kas izriet no 2007.gada 27.jūlijā noslēgtā aizdevuma līguma. Banka nav tiesīga prasīt no viņa papildnolīgumā noteikto līgumsaistību izpildi neatkarīgi no tajā ietverto nosacījumu nozīmes, jo /pers. E/ atbilstoši Civillikuma 1427.pantam nav izteicis gribu šādu darījumu – papildnolīgumu – slēgt un nav piekritis uzņemties saistības, kas no šāda darījuma izriet, turklāt viņam nebija zināms darījuma saturs.

Tā kā /pers. E/ nav galvojis par 2009.gada 20.novembrī nodibināto līgumsaistību izpildi, atzīstams, ka pirmās instances tiesa nepamatoti parāda piedziņas neiespējamības gadījumā no /pers. B/ piedzinusi no minētā galvinieka Bankas labā parādu, tiesāšanās izdevumus un noteikusi tai tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no /pers. E/ likumiskos 6 % gadā no neatmaksātā galvenā parāda.

[5] Par Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2014.gada 7.aprīļa spriedumu Banka iesniegusi kasācijas sūdzību, kurā, atsaucoties uz materiālo tiesību normu nepareizu piemērošanu un iztulkošanu, kā arī procesuālo tiesību normu pārkāpumiem, lūgusi spriedumu atcelt un lietu nodot jaunai izskatīšanai.

Kasācijas sūdzībā norādīti šādi argumenti.

[5.1] Ar galvojumu /pers. E/ apņēmās atbildēt Bankai par zaudējumiem, kas var rasties sakarā ar parādnieka aizdevuma līgumsaistību neizpildi, kā pats parādnieks. Bankai saskaņā ar Civillikuma 1698.pantu un noslēgtā galvojuma līguma noteikumiem bija tiesības prasīt no visiem atbildētājiem uz 2009.gada 20.novembri izveidojušos parādnieka parādu, t.i., neatmaksāto aizdevuma summu, procentus un līgumsodu, kopā 19 203,78 EUR. Kļūdains ir apelācijas instances tiesas secinājums, ka /pers. E/ neatbild par līgumsaistību izpildi, kas izriet no papildnolīguma, ar kuru jauna saistība netika nodibināta, bet pie neatmaksātās kredīta pamatsummas pieskaitīti uz 2009.gada 20.novembri uzkrātie un neatmaksātie procenti un līgumsods.

[5.2] Galvojums atbilstoši Civillikuma 1710. un 1712.pantam izbeidzas ar katru darbību, kas dzēš galveno saistību, vai ar ikvienu notikumu, kas atsvabina galveno parādnieku. Tā kā galvenais parādnieks /pers. B/ nav izpildījis ar aizdevuma līgumu uzņemtās saistības, nav pamata uzskatīt, ka izbeigusies galvojuma saistība. Tas nozīmē, ka galvojuma saistība joprojām ir spēkā un galviniekam tā jāpilda.

[5.3] Ņemot vērā, ka no aizdevuma līguma izrietošās saistības nav izpildītas un galvojums ir spēkā līdz aizdevuma līgumā uzņemto saistību pilnīgai izpildei, Civillietu tiesas kolēģija, nepamatoti atsvabināda /pers. E/ no ar galvojumu uzņemto saistību izpildes, nonākusi pretrunā ar Civillikuma 1.pantā ietverto taisnīguma principu.

[5.4] Nevērtējot visus pierādījumus un spriedumu balstot uz atbildētāja apgalvojumiem, tiesa pārkāpusi Civilprocesa likuma 97.panta panta pirmo un trešo daļu (pierādījumu novērtēšana), 189.panta trešo daļu (spriedumam jābūt likumīgam un pamatotam) un 190.panta otro daļu (spriedumu pamato ar apstākļiem, kas nodibināti ar pierādījumiem lietā). Tāpat tiesa pārkāpusi Civilprocesa likuma 93.panta ceturtās daļas noteikumus, jo nav paziņojusi prasītājai par papildu pierādījumu iesniegšanas nepieciešamību.

Motīvu daļa

[6] Pārbaudījis sprieduma likumību attiecībā uz argumentiem, kas minēti kasācijas sūdzībā, kā tas noteikts Civilprocesa likuma 473.panta pirmajā daļā, Augstākās tiesas Civillietu departaments atzīst, ka spriedums atceļams.

[7] Tiesas spriešanas pamatuzdevumu - atrast taisnīgāko un lietderīgāko strīda risinājumu - nevar atzīt par izpildītu tad, ja spriedumā izdarītie secinājumi netiek balstīti uz apstākļu, kas ietilpst pierādīšanas priekšmetā, vispusīgu pārbaudi un pušu iesniegto pierādījumu juridisko novērtējumu, kā to prasa Civilprocesa likuma 8., 97.panta un 193.panta piektās daļas normās ietvertie priekšraksti.

Juridiskajā literatūrā atzīts: „[..] tiesa vispirms konstatē, vai prāvnieku (galvenā kārtā prasītāja) uzdotie apstākļi, uz kuriem pamatoti pusu prasījumi, izrādījušies par patiesiem un kādas juridiskas sekas likums saista ar noskaidrotiem apstākļiem." *(sk. Dr.iur. Vladimirs Bukovskis. Civīlprocesa mācības grāmata. – Rīga: Autora izdevums, 1933, 431.lp.)*.

Mūsdienu tiesību doktrīnā norādīts „[..] pierādīšanas priekšmetā civillietās ir iekļauti prasības pamata fakti, atbildētāja iebildumu pamata fakti un pretprasības (ja tāda celta) pamata fakti. Tie ir meklējamie fakti. Meklējamos faktus norāda puses, taču to faktu sastāvu, kas jāpierāda lietā, galēji nosaka tiesa saskaņā ar tām materiālo tiesību normām, kuru hipotēzēs ir norādīti fakti, kas noteic pušu apstrīdētās un aizskartās tiesības un tām atbilstošus pienākumus" (*sk. Civilprocesa likuma komentāri. I daļa (1.-28.nodaļa). Prof. K.Torgāna zinātniskajā redakcijā - Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2011, 45.lp)*.

Augstākās tiesas Civillietu departaments piekrīt kasācijas sūdzības iesniedzējas apsvērumiem, ka pārsūdzētā sprieduma motīvu daļa iepriekšminētajiem kritērijiem neatbilst, jo tiesa, izskatot lietu, nav noskaidrojusi un devusi juridisko novērtējumu apstākļiem, kuriem var būt nozīme strīda pareizai izšķiršanai.

[8] Apelācijas instances tiesa konstatējusi un par šiem faktiem strīds nepastāv, ka atbildētājs /pers. E/ atbilstoši galvojuma līgumā iekļautajai klauzulai ir uzņēmies pienākumu atbildēt Bankai par /pers. B/ līgumsaistību neizpildi kā pats parādnieks (ekspromisoriskais galvojums) un ka galvenais parādnieks savas saistības ar Banku nav nokārtojis.

[8.1] Izvērtējot /pers. E/ atbildības aspektus, tostarp jautājumā par pamata esību viņa atbrīvošanai no tās (kādu konkrētajā gadījumā saskatījusi Civillietu tiesas kolēģija), ņemams vērā galvojuma institūta saturs.

Civillikuma 1692.pantā galvojums definēts kā ar līgumu uzņemts pienākums atbildēt kreditoram par trešās personas parādu, neatsvabinot tomēr pēdējo no viņas parāda. Ievērojot galvojuma kā saistības nodrošinājuma būtību, galvojums atzīstams nevis par patstāvīgu, bet gan papildu jeb akcesoru saistību, kura daudzējādā ziņā atkarīga no galvenā parāda. Galvojuma akcesoritātes princips *expresis verbis* nostiprināts Civillikuma 1694.pantā, nosakot, ka galvojumam ir nepieciešams spēkā esošs galvenais parāds (*sk. Senāta 2011.gada 27.aprīļa sprieduma lietā Nr.SKC-86 12.2.1.punktu*).

Lai arī galvojums ir paša galvinieka saistība, tā saskaņā ar akcesoritātes principu – kā papildu saistība ir piesaistīta galvenajai saistībai. Proti, pēc vispārīgā principa galvinieka saistība tās rašanās, apmēra un turpmākas pastāvēšanas ziņā ir atkarīga no galvenās saistības (*sk. Kalniņš E.*

Galvojums kā akcesora saistība. Jurista Vārds Nr.19, 10.05.2011.).

No minētā izriet, ka galvojums kvalificējams kā papildu jeb blakus saistība, kura katrā ziņā ir jāvērtē kopsakarā ar pamatsaistību.

Uzņemoties galvojuma saistību, Civillikuma 1698.pants uzliek galviniekam pienākumu līdztekus galvenajam parādam atbildēt arī par blakus prasījumiem, galvenā parādnieka vainas vai nokavējuma dēļ nodarītiem zaudējumiem un tiesu izdevumiem.

Ar blakus prasījumiem Civillikuma 1698.panta izpratnē saprotami – procenti, līgumsods, zaudējumi un izdevumi (*sk. Fogels N., Ziņģe J. Galvenā parādnieka saistību dzēšana maksātnespējas procesā – vai pamats galvojuma izbeigšanai. Jurista Vārds Nr.15, 15.04.2014.*).

Tas nozīmē, ka likumdevējs galvenā parādnieka kreditoram piešķīris tiesības vērsties pret galvinieku ne tikai ar prasību par pamatparāda piedziņu, bet arī ar blakus prasījumiem.

[8.2] Galvojuma saistība kā blakus saistība saskaņā ar Civillikuma 1696. un 1697.pantu paredz galvenā parādnieka un galvinieka atbildības savstarpēju atbilstību. Minētajās normās noteiktais vispārīgais princips, kreditoram attiecīgi vienojoties ar galvinieku, protams, var tikt grozīts, respektīvi, galvinieks ir tiesīgs uzņemties atbildību tikai par kādu daļu no galvenās saistības vai tikai par procentiem u.tml. Norādītajā gadījumā galviniekam iestājas ierobežota atbildība.

Šādi apstākļi izskatāmajā lietā nav konstatēti. Gluži pretēji, /pers. E/, parakstot galvojumu, bez jebkādām iebildēm, uzņēmies pienākumu atbildēt par /pers. B/ saistībām, kas izriet no aizdevuma līguma, līdz šo saistību pilnīgai izpildei (*sk. lietas 34.-35.lp.*).Tātad galviniekam /pers. E/ jāatbild uz likuma pamata (Civillikuma 1692. un 1698.pants).

[8.3] Galvojums atbilstoši Civillikuma 1710.pantam izbeidzas ar katru darbību, kas dzēš galveno saistību atsvabinot no tās parādnieku.

Par vienu no darbībām, kas izraisa minētajā pantā paredzētās sekas, atzīstams pārjaunojums, uz kura esību, apstrīdot pirmās instances tiesas secinājumus par 2009.gada 20.novembrī noslēgtā papildnolīguma saturu, apelācijas sūdzībā atsaucies atbildētājs /pers. E/.

Līdz ar to strīda tiesiskās attiecības bija jāapspriež Civillikuma 1867.-1880.panta normās paredzētā regulējuma aspektā, izvērtējot, vai nodibinātie faktiskie apstākļi atbilst šo normu (kādas no tām) sastāva pazīmēm.

Katru saistību tiesību var atcelt, pārvēršot to jaunā, ar dalībnieku sevišķu līgumu, ko sauc par pārjaunojumu (Civillikuma 1867.pants). Kā izriet no šā likuma 1868.panta tekstuālā satura, pārjaunojumu (*novito*) var izdarīt: 1) saglabājot agrākās saistības dalībniekus, bet grozot saistības saturu (t.i., veicot izmaiņas prasījuma tiesiskajā pamatā vai būtiskos noteikumos), 2) mainot saistības dalībniekus.

Pārjaunojuma sekas reglamentētas Civillikuma 1869.pantā, nosakot, ka agrākais prasījums ar visām pie tām pielīgtajām blakus tiesībām (ķīlu, galvojumu, procentiem, līgumsodu) izbeidzas, it kā būtu izpildīts, un tā vietā nodibinās jauns prasījums, uz kuru agrākā prasījuma blakus tiesības neattiecas, ja vien nav tieši norunāts pretējais.

Tādējādi attiecībā uz galvojumu kreditors un parādnieks nevar brīvi izlemt par to turpināšanu jaunā saistībā, te vajadzīga galvinieka piekrišana.

Tajā pašā laikā jāuzsver, ka ne katras izmaiņas saistības saturā saucamas par pārjaunojumu.

Tiesību doktrīnā, izskaidrojot Civillikuma 1874.panta jēgumu, norādīts: „Ja nodoms pārjaunot nav noteikti izteikts vai neapšaubāmi redzams no apstākļiem, pušu veiktie pārgrozījumi uzskatāmi par līguma grozīšanu vai prasījuma cita veida pārveidošanu, saglabājot esošo saistību un visas ar tās [..] pārkāpšanu saistītās sekas [..] (*sk. Latvijas Republikas Civillikuma komentāri. Saistību tiesības (1401.-2400.p.). Sagatavojis autoru kolektīvs prof. K.Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā. - Rīga, Mans Īpašums, 2000, 347.lp.*).

Savukārt Civillikuma 1875.pantā uzskaitītas mazāk svarīgas izmaiņas pušu tiesiskajās attiecībās, kas šaubu gadījumā nav uzskatāmas par pārjaunojumu, piemēram, ja tikai pārgrozīti maksājumu termiņi (1.punkts), ja samazināta parāda summa (5.punkts).

To ievērojot, atzīstams, lai konkrēto darījumu kvalificētu kā pārjaunojumu, uz kuru attiecas Civillikuma 1864.pantā paredzētās sekas, ir nepieciešams iedziļināties jaunās saistības noteikumu izpētē un izvērtēšanā.

Ja apelācijas instances tiesa secinājusi, ka 2009.gada 20.novembra papildnolīgums galvinieku /pers. E/, kurš nebija izteicis gribu šādu darījumu slēgt, nesaista neatkarīgi no tajā ietverto nosacījumu nozīmes, tad ir acīmredzami - šā līguma noteikumi nav nemaz apspriesti.

Līdz ar to Augstākās tiesas Civillietu departamentam ir pamats konstatējumam, ka pārsūdzēto spriedumu, kurā lietas apstākļi Civillikuma 1868.-1875.pantā iekļautā regulējuma kontekstā nav vērtēti, tādējādi atklājot apelācijas instances tiesas maldīgo izpratni par galvojuma izbeigšanās institūtu, nevar atzīt par atbilstošu Civilprocesa likuma 8.panta pirmās daļas un 193.panta piektās daļas prasībām.

[9] Minēto procesuālo tiesību normu pārkāpums vērtējams kā būtisks, t.i., tāds, kas varēja novest pie lietas nepareizas izspriešanas, tādēļ pastāv Civilprocesa likuma 452.panta otrajā daļā paredzētais pamats sprieduma atcelšanai.

Tā kā kasācijas sūdzība tiek apmierināta, prasītājai saskaņā ar Civilprocesa likuma 458.panta otro daļu atmaksājama drošības nauda.

Vienlaikus Augstākās tiesas Civillietu departaments atgādina, ka vairākām personām, kuras galvojušas par vienu un to pašu parādnieku un to pašu parādu, pretēji /pers. E/ apelācijas sūdzībā izteiktajam apgalvojumam solidārā atbildība iestājas uz Civillikuma 1699.panta pamata, tāpēc sevišķa vienošanās par solidāras saistības nodibināšanu nav nepieciešama, kas tiesai jāņem vērā, izskatot lietu no jauna.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 474.panta 2.punktu, Augstākās tiesas Civillietu departaments

n o s p r i e d a

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2014.gada 7.aprīļa spriedumu atcelt un lietu nodot jaunai izskatīšanai apelācijas instances tiesā.
Atmaksāt AS „Norvik Banka" drošības naudu 284,57 EUR (divi simti astoņdesmit četri *euro,* 57 centi).
Spriedums nav pārsūdzams.

Tiesnese M.Zāģere
Tiesnesis N.Salenieks
Tiesnese A.Vītola